

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 118. An votum per alium impleri possit vel debeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

communiter & ex natura sua obliget *toties quoties*,
videtur esse in possessione.

§. 5. Si scias, quod tibi pœnam imposueris, & 475
nescias quam, *Tambur.* dicit probabile esse, quod
non tenearis ad ullam, sed probabilius est oppositum,
quia habes certitudinem, quod tenearis ad aliquam,
ergo teneris determinare tibi aliquam, qualem
prudenter præsumes te in istis circumstantiis
imponere voluisse.

§. 6. Si nescias, an sub pœna emiseris Votum, 476
non teneris ad ullam pœnam, quia nemo tenetur
pœnam solvere aut sibi imponere, si certa non sit
obligatio, cum libertas possideat, *Tambur.* num. 3.

§. 7. Probabile est eum, qui petit absolutionem
à Voto vitandi culpam sub pœna, non teneri dicere
de pœna, quia Votum de culpa & pœna sunt quasi
unum Votum, cum Votum pœnæ sit ad confir-
mandam voluntatem in evitazione culparum;
causa autem, quæ sufficit ad tollendam obligatio-
nem primam, etiam sufficit ad secundam, ita
Sanch. Laym. Castrop. num. 4. *Tamb* §. 5. n. 5. *Ills.* n. 119,
qui cum *Sanch. Laym. Castrop.* num. 5. recte addit,
si quis absolvatur à Voto evitandi culpam, simul
absolvi à Voto solvendi pœnam, quia sublatum
principalium tollitur accessorium in principali
fundatum.

Q. 118. An Votum per alium impleri posset vel 477
debeat. R. Multa huc spectantia habentur à n. 337,
ubi dictum est, quomodo obligatio Juramenti
dicatur esse personalis, similis enim est ratio
de Voto: *Busenb.* relatus n. 427. etiam aliqua resolvit,
sed adhuc addenda quedam.

§. 1. Votum personale non potest impleri
per alium, reale potest, dummodo fiat ex re-
propria voluntatis, ita tenent omnes: hinc

si Cajus voverat aliquem mittere Lauretum cùm hoc Votum sit reale, transit ad hæredes epi obligatio, *Lef. in Auct. v. Testamentum. Cas. 14, 10* addit cum communi tale Votum testatoris a obligationem hæredis non posse à Confessari commutari, quia hæres ipse non tenet ex Voto suo, sed ex quasi contractu, uti doc idem *Lef. de Just. L. 2. c. 40. num. 66*; uti si premisi Titio Votum ejus solvere, non possum te liberare non enim potest Votum commutari, nisi volent & petente auctore voti, cùm requiratur acceptatio ejus circa novam materiam: Posset tamen commutare Nuncius Apostolicus, si magnus sumptus requireretur, & hæres esset tenuis; item in hoc casu posset peregrinatio cum munere offerendo prescripta à testatore, eadem operâ obiri ab aliquo qui illuc peregrinaretur, *Lef. in Auct. suprà*.

478 §. 2. Si Cajus Religionem ingressurus valedicens Parocho voveat se Ecclesiæ, in qua baptizatus est, daturum calicem, sibi finem autem Noviciatus instituat Monasterium pro hæredi si Cajus postea profiteatur, Monasterium adni- tenetur, quia professione extinguuntur omnia vota personalia & realia, hæres autem non tenet solvere Vota tempore aditæ hæreditatis extincti. Si Cajus noluiset suum votū professione extinguiri putat *Bonac.* Monasterium teneri, quia Votum non poterat commutari sine voluntate profiteri, sed *Castrrop.* dicit adhuc fore extinctum, quia Professio ex se est perfectissima solutio omnium votorum antecedentium, neque voluntas probantis potest hanc solutionem impedire: Si tamen Cajus promisiset Ecclesiæ, & Parochus nominis Ecclesiæ promissionem acceptâsserit, Monasterium teneretur, hæc enim promissio acceptata dedisse

nevi

novum Jus Ecclesiæ, quod Professione non extinguitur: Quòd si Caius mortuus fuisset ante professionem, Monasteriū etiam teneretur, quia non esset hæres per professionem, sed per mortem Caji, mors autem non extinguit Vota realia. Plura videri possunt apud *Castrop.* T. 15. D. 1. P. 15. & 16.

Q. 119. Quo ordine veniant solvenda debita vota, 479
legata. R. §. 1. Debita Justitiæ priùs solvenda sunt, quām Vota realia, tum quia Deus non acceptat Vota cum præjudicio Juris à tertio quæsiti; tum quia Vota solvenda sunt ex bonis defuncti, & autem alienum est potiùs alterius, quām defuncti; tum denique quia debita Justitiæ extrahuntur ex toto cumulo hæreditatis, non autem vota.

§. 2. Vota solvenda sunt ante legata, quia Vota obligant defunctum, non autem legata, ergo censendum est, quòd sit major obligatio illorum quām horum.

D U B I U M V.

Quot modis tollatur obligatio Voti.

*R*Eß. Dupliciter tolli potest, 1. Nullius autho- 480
 ritate interveniente: idque vel materiæ mutatione; ut si materia antè honesta fiat turpis, indifferens, vel impeditiva majoris boni, ratione novæ circumstantiæ vel prohibitionis; vel si fiat impossibilis, absolutè aut moraliter; vel desitione conditionis, à qua pendebat. 2. Interventu authoritatis humanæ: idque tripliciter: irritatione, commutatione, vel dispensatione: de quibus sequentibus Dubiis. Est communis. *Sanch. L. 4. c. 24. Less. Lib. 2. Cap. 40. Dub. 11.* *Suar. Fili. I. 26. c. 8. Unde resolvēs,*

T 3

I. Etsi